

รายงานการประชุม EUDR Multi-Stakeholder Deforestation Platform ครั้งที่ 41
วันที่ 8 พฤษภาคม 2569 เวลา 14.00-15.30 น.

การประชุมครั้งนี้เป็นการชี้แจงรายละเอียดภายหลังเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2569 คณะกรรมาธิการยุโรป ได้เผยแพร่รายงานทบทวนการลดความซับซ้อนของกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (EU Regulation on Deforestation-free products: EUDR) ของสหภาพยุโรป พร้อมเอกสารแนวทางปฏิบัติและร่างกฎหมายลูกที่เกี่ยวข้อง (April Package) ก่อนเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นและข้อกังวลต่อประเด็นต่าง ๆ มีรายละเอียด ดังนี้

1. รายงานทบทวนการลดความซับซ้อนของกฎหมาย EUDR ต่อคณะมนตรีแห่งอียูและสภายุโรป

1.1 วัตถุประสงค์ของรายงาน

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองต่อข้อกำหนดของคณะมนตรีแห่งอียูและสภายุโรปที่ขอให้ คณะกรรมาธิการยุโรปดำเนินการทบทวนมาตรการลดความซับซ้อนของ EUDR และจัดทำรายงานภาพรวมก่อนสิ้นเดือนเมษายน 2569

1.2 ขอบเขตของรายงาน

รายงานอธิบายสาระสำคัญของมาตรการลดความซับซ้อนของกฎหมาย EUDR พร้อมทั้งรวบรวมมาตรการที่คณะกรรมาธิการยุโรปได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ปี 2566

1.3 ผลต่อภาระต้นทุนของภาคธุรกิจ

คณะกรรมาธิการยุโรปประเมินว่า มาตรการลดความซับซ้อนทั้งหมด เมื่อพิจารณาพร้อมกันแล้ว จะช่วยลด ต้นทุนการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR ต่อปีสำหรับบริษัทที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบดังกล่าวได้ประมาณร้อยละ 75 เมื่อเทียบกับภาระต้นทุนภายใต้ EUDR ฉบับเดิม

1.4 การจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย (repository) และระบบรับรองในอนาคต

รายงานได้ประกาศแผนการจัดทำฐานข้อมูล (repository) รวบรวมกฎหมายของประเทศผู้ผลิต และ ฐานข้อมูลระบบรับรองสินค้าโภคภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความชอบด้วยกฎหมายและความยั่งยืนใน EUDR ลดภาระทางปกครองของหน่วยงานรับผิดชอบ ผู้ผลิต และภาคธุรกิจ อย่างไรก็ตาม repository ดังกล่าว ไม่ใช่ green lane ไม่ได้เป็นรายการกฎหมายที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และไม่ได้หมายความว่า การใช้ระบบรับรองที่อยู่ในฐานข้อมูลจะถือว่าปฏิบัติตาม EUDR โดยอัตโนมัติ แต่จะเป็นเครื่องมือช่วยให้การตรวจสอบและการปฏิบัติตามกฎหมายทำได้ง่ายขึ้น โดยคณะกรรมาธิการยุโรปตั้งเป้าจะเปิดใช้งานก่อนวันที่ EUDR มีผลใช้บังคับ คาดว่าอาจเป็นช่วงฤดูใบไม้ร่วง ทั้งนี้ ยังขึ้นอยู่กับความพร้อมของโครงสร้างระบบ IT เพิ่มเติมด้วย

2. การปรับปรุง Frequently Asked Questions (FAQs) and Guidance

2.1 บทบาทของ downstream supply chain actors

2.1.1 การระบุสถานะของ first downstream actor การระบุว่าใครเป็นผู้ประกอบการปลายทางน้ำแรก (first downstream actor) ซึ่งมีหน้าที่เชิงรับ (passive obligation) กล่าวคือ ผู้ประกอบการสามารถพิจารณาสถานะของตนได้จากการได้รับ reference numbers (หมายเลขอ้างอิง) หรือ declaration identifiers (เลขระบุค่าแกลง) จากผู้ประกอบการต้นน้ำ (upstream operator) หากไม่ได้รับจะไม่ถือว่าเป็น first downstream actor

2.1.2 การมี dual roles ภายในห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน FAQs ฉบับปรับปรุงชี้แจงว่า บริษัทเดียวกัน อาจมีมากกว่าหนึ่งสถานะภายใต้ EUDR ได้ โดยเฉพาะกรณีที่บริษัทเป็นทั้ง importer ของสินค้าเข้าสู่ตลาดอียู และต่อมาได้นำสินค้าดังกล่าวไปแปรรูปหรือจำหน่ายต่อภายในห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน ในกรณีเช่นนี้ บริษัทอาจมีทั้งสถานะเป็น operator และ downstream operator ในแต่ละช่วงของห่วงโซ่อุปทาน

2.1.3 Substantiated concerns และหน้าที่ในการตรวจสอบ คมธ. ยุโรป (DG ENV) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าอะไรเข้าข่ายเป็น substantiated concern¹ รวมถึงหน้าที่ในการ verification ของ non-SME downstream operators และ non-SME traders โดยวิธีการ verification อาจแตกต่างกันไปตามตำแหน่งของผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน และข้อมูลที่มีอยู่ในแต่ละกรณี

2.1.4 Export obligations คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า ภาระหน้าที่ของ exporters ขึ้นอยู่กับสถานะของผู้ส่งออกในห่วงโซ่อุปทาน หาก exporter มีสถานะเป็น operator จะต้องระบุ reference number หรือ declaration identifier ของสินค้านั้นในขั้นตอนการส่งออก อย่างไรก็ตาม หาก exporter มีสถานะเป็น downstream operator จะไม่ต้องแจ้ง reference number หรือ declaration identifier ต่อศุลกากร แต่จะใช้รหัส TARIC เฉพาะแทน โดย คมธ. ยุโรปจะหารือกับหน่วยงานศุลกากรเพื่อกำหนดรายละเอียดต่อไป

2.1.5 กรณี re-imports คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า หาก re-importer สามารถพิสูจน์ได้ว่าสินค้าที่เกี่ยวข้องเคยถูกนำเข้าสู่ตลาดอียูมาก่อนแล้ว ไม่ว่าจะโดยตนเองหรือในขั้นตอนก่อนการผลิตซ้ำหรือแปรรูปใหม่ re-importer จะถือเป็น downstream operator ภายใต้ EUDR ส่งผลให้ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะหรือยื่นคำแถลงการตรวจสอบสถานะใหม่อีกครั้ง

2.2 Micro or Small Primary Operators

2.2.1 เกณฑ์การเข้าเงื่อนไขเป็น micro or small primary operators FAQs และ Guidance ฉบับปรับปรุงชี้แจงเงื่อนไขในการพิจารณาว่า ผู้ประกอบการรายใดเข้าข่ายเป็น micro or small primary operators โดยเฉพาะเกณฑ์ด้านขนาดกิจการ ซึ่งอ้างอิงให้สอดคล้องกับ accounting directive เท่าที่สามารถทำได้ ทั้งนี้ ยังมีการชี้แจงวิธีพิจารณากรณีที่ขนาดของกิจการมีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถประเมินสถานะของตนได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 กรณี mixed businesses กิจการที่มีลักษณะเป็น mixed businesses หรือประกอบกิจกรรมหลายประเภทในบริษัทเดียวกัน คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า การพิจารณาเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อาทิ รายได้สุทธิ จำนวนลูกจ้าง และงบดุล ควรพิจารณาเฉพาะส่วนที่สามารถเชื่อมโยงได้อย่างสมเหตุสมผลกับการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับสินค้าโภคภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ EUDR ไม่ใช่พิจารณาจากกิจกรรมอื่นของบริษัทที่ไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าโภคภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

2.2.3 การประมาณการปริมาณสินค้ารายปี (estimated annual quantity) คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า ใน simplified declaration ผู้ประกอบการต้องระบุปริมาณสินค้าที่คาดว่าจะผลิตหรือนำเข้าสู่ตลาดต่อไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปริมาณการผลิตของผู้ประกอบการขั้นต้นอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละปี จึงสามารถใช้วิธีประมาณการที่เหมาะสมได้ เช่น หากมีแผนการเก็บเกี่ยวหลายปี อาจใช้ปริมาณสูงสุดที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวได้ในปีใดปีหนึ่งตามแผนนั้น หรือหากเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ อาจใช้ผลผลิตเฉลี่ยจากแปลงผลิตที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเป็นฐานในการประมาณการ

2.2.4 Geolocation modalities สถานที่ผลิตของสินค้านำเข้าสู่ตลาดหรือส่งออกอาจแสดงได้ด้วยวิธีอื่นนอกเหนือจากพิกัดภูมิศาสตร์ที่แม่นยำ โดยสามารถใช้ที่อยู่ไปรษณีย์ของแปลงผลิต หรือ cadastral identifiers ซึ่งเป็นรหัสหรือข้อมูลทะเบียนที่ดินที่สามารถใช้ระบุแปลงที่ดินหรือสถานประกอบการที่ผลิตสินค้านั้นได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อลดภาระในการให้ข้อมูล โดยเฉพาะสำหรับผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก

2.3 สหกรณ์และสมาคม (Cooperatives and Associations)

สหกรณ์และสมาคมสามารถส่งข้อมูลแทนสมาชิกได้ในบางกรณี (อาทิ กลุ่มเกษตรกรรายย่อยหรือเจ้าของป่าไม้รายบุคคล) โดยอาจดำเนินการได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ กรณีที่สหกรณ์หรือสมาคมมีสถานะเป็น operator ภายใต้ EUDR ตัวอย่างเช่น เป็นผู้ผลิตและนำสินค้าที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ตลาดอียู ก็สามารถยื่น due diligence statement หรือ

¹ สิ่งที่ต้องเข้าข่ายเป็น substantiated concern โดยระบุว่าต้องเป็นข้อกังวลที่มีเหตุผลและอ้างอิงข้อมูลที่ objective และ verifiable รวมทั้งต้องมีความเชื่อมโยงกับ business operations ของ operator หรือ trader รายที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ หน้าที่ของ non-SME downstream operators และ non-SME traders มีลักษณะเป็น reactive obligation ไม่ใช่ proactive obligation กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องค้นหาข้อมูลเชิงรุกเอง แต่หากได้รับ substantiated concern แล้ว จะต้องดำเนินการ verification ตามความเหมาะสม ซึ่งวิธีการ verification อาจแตกต่างกันไปตามตำแหน่งในห่วงโซ่อุปทาน และข้อมูลที่มีอยู่ในแต่ละกรณี

simplified declaration ในนามของสมาชิกได้ หรือในกรณีที่ไม่ได้มีสถานะเป็น operator แต่ต้องการช่วยสมาชิกดำเนินการตามข้อกำหนด อาจทำหน้าที่เป็น authorised representative เพื่อยื่นข้อมูลแทนสมาชิกได้

2.4 E-Commerce

กฎระเบียบ EUDR ใช้บังคับกับการจัดหาสินค้าที่เกี่ยวข้องในเชิงพาณิชย์ทุกรูปแบบ รวมถึงการขายออนไลน์และการขายทางไกล ไม่ว่าจะป็นธุรกรรมระหว่างธุรกิจกับธุรกิจ หรือธุรกิจกับผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคปลายทางในอียูที่ซื้อสินค้าจากเว็บไซต์เพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวจะไม่ถือเป็น operator ภายใต้ EUDR แม้จะมีชื่อปรากฏในเอกสารนำเข้าไปในบางกรณี โดยบุคคลที่มีสถานะเป็น operator คือ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้จัดหาสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้บริโภค

2.5 Simplified Due Diligence

ในส่วนของ simplified due diligence (Article 13) ยังคงไม่มีการแก้ไขหลักการเดิม โดยหลักการดังกล่าวยังคงใช้กับ operators ที่ต้องประเมินความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทานและความเสี่ยงในการหลีกเลี่ยงหรือบิดเบือนการปฏิบัติตามกฎระเบียบ แม้จะอยู่ในบริบทของมาตรการลดความซับซ้อน แต่ operators ยังคงต้องพิจารณาว่าห่วงโซ่อุปทานมีลักษณะซับซ้อนหรือมีความเสี่ยงเพียงใดก่อนใช้แนวทาง simplified due diligence

2.6 Legality Criterion

คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า การประเมินตาม legality criterion ควรดำเนินการบนพื้นฐานของแนวทางแบบประเมินความเสี่ยง หรือ risk-based approach กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องรวบรวมหลักฐานเชิงลึกในทุกกรณีเท่ากัน แต่ควรให้ความสำคัญกับกรณีที่มีความเสี่ยงสูงเป็นพิเศษ โดย operators ควรเริ่มจากการพิจารณาข้อมูลที่มีอยู่ อาทิ ผลการจัดระดับความเสี่ยงของประเทศหรือพื้นที่ผลิต ข้อมูลจากแหล่งสาธารณะ และตัวชี้วัดด้านธรรมาภิบาลหรือหลักนิติธรรม (World Bank indicators) เพื่อประกอบการประเมินว่าจำเป็นต้องรวบรวมหลักฐานเพิ่มเติมในระดับใด

3. ระบบ IT

3.1 การพัฒนาระบบสารสนเทศ

คมธ. ยุโรป อยู่ระหว่างพัฒนาระบบสารสนเทศของ EUDR อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับฟังก์ชันใหม่ที่เกิดจาก EUDR ฉบับแก้ไข และตอบสนองต่อข้อเสนอแนะของ stakeholders ที่ต้องการให้ระบบมีเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานมากขึ้น

3.2 การปรับสถานะระบบชั่วคราว

เพื่อเร่งการพัฒนาฟังก์ชันใหม่และการย้ายข้อมูลเดิม คมธ. ยุโรป ได้ปรับสถานะของระบบตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569 โดย live server ถูกเปลี่ยนเป็นโหมดอ่านอย่างเดียวชั่วคราว และ sandbox หรือระบบสำหรับการทดสอบและฝึกอบรมถูกปิดชั่วคราว

3.3 ฟังก์ชันใหม่ของระบบ

ระบบสารสนเทศจะรองรับการยื่น simplified declarations สำหรับ micro and small primary operators หรือ authorised representatives ของผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าว โดยแบบฟอร์มจะคล้ายกับแบบฟอร์ม statement แต่ปรับให้สอดคล้องกับตัวบทกฎหมาย นอกจากนี้ หากมีการปรับปรุง simplified declaration ระบบจะยังคงใช้ declaration identifier เดิม อีกทั้งจะเพิ่มบทบาทใหม่สำหรับการลงทะเบียนของ micro and small primary operators, non-SME downstream operators และ non-SME traders รวมถึงจัดให้มี voluntary grouping feature ในระบบสารสนเทศ

3.4 การสนับสนุน Member States และการเชื่อมโยงฐานข้อมูลระดับชาติ

คมธ. ยุโรป จะสนับสนุนรัฐสมาชิกในการใช้มาตรการลดความซับซ้อน โดยเฉพาะการยื่นข้อมูลที่มีอยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติ เพื่อลดภาระทางปกครองของ micro and small primary operators ให้เหลือน้อยที่สุด ทั้งนี้ คมธ. ยุโรป จะจัดตั้งโครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิคที่จำเป็น โดยเฉพาะ Application Programming Interface (API) เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งข้อมูลจากฐานข้อมูลระดับชาติเข้าสู่ระบบสารสนเทศของ EUDR

3.5 การปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบ

จะมีการปรับปรุงระบบแบบเจาะจงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประมวลผล การจัดการข้อมูล ความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน โดยการปรับปรุงดังกล่าวคำนึงถึงข้อเสนอแนะจาก stakeholders และ competent authorities รวมถึงการประเมินภายในเกี่ยวกับปริมาณธุรกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ คมธ. ยุโรป จะปรับปรุงเอกสารประกอบระบบ อาทิ คำแนะนำผู้ใช้ แนวทางการจัดการข้อมูล geolocation รายละเอียด เกี่ยวกับการจัดการข้อผิดพลาดของ API ตลอดจนวิถีฝึกอบรม และจะดำเนินการฝึกอบรมออนไลน์ต่อไป

3.6 กรอบเวลาดำเนินการ

- API Connection จะมีการเผยแพร่ข้อกำหนดทางเทคนิคและเอกสารทางเทคนิคที่จำเป็นในเดือน พฤษภาคม 2569 เพื่อให้ภาครัฐและภาคเอกชนสามารถเริ่มพัฒนาหรือปรับปรุงการเชื่อมต่อแบบ machine-to-machine ของตนเองได้

- Reopening of the system ระบบ IT จะกลับมาเปิดให้เข้าถึงได้อีกครั้งในเดือนมิถุนายน 2569 พร้อมฟังก์ชันหลักที่จำเป็นตาม EUDR ฉบับแก้ไข

- Additional functionalities ฟังก์ชันเพิ่มเติม รวมถึงการปรับปรุงการใช้งาน API อัตโนมัติและ ฟังก์ชันการจัดกลุ่ม จะทยอยเปิดให้ใช้งานในช่วงปลายฤดูร้อนปี 2569

4. Draft Delegated Act on Annex I (Product Scope)

4.1 การปรับขอบเขตผลิตภัณฑ์แบบเจาะจง

ร่าง Draft Delegated Act on Annex I เสนอการปรับขอบเขตผลิตภัณฑ์ภายใต้ EUDR หรือ product scope แบบเจาะจง โดยไม่ได้เป็นการแก้ไขรายการสินค้าโภคภัณฑ์หลักของกฎหมาย แต่เป็นการปรับรายการ ผลิตภัณฑ์บางประเภทที่เกี่ยวข้องกับสินค้าโภคภัณฑ์เหล่านั้น

4.2 Simplifications และ technical fixes

ร่างดังกล่าวยังคงแนวทางการยกเว้นและการแก้ไขเชิงเทคนิคจากร่างกฎหมายลูกฉบับก่อนหน้า โดยครอบคลุมผลิตภัณฑ์บางประเภท อาทิ ตัวอย่างสินค้า สินค้าต้นแบบ วัสดุบรรจุภัณฑ์ ของเสีย และสินค้าที่ใช้แล้ว หรือสินค้ามือสอง ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะที่กำหนด

4.3 การเปลี่ยนแปลง product scope

- เสนอให้เพิ่มรหัสสินค้าใหม่เข้าสู่ขอบเขตของ EUDR อาทิ กาแฟสำเร็จรูปที่ละลายน้ำได้ อนุพันธ์น้ำมัน ปาล์มบางประเภท และลินโคแซแซ็ง

- ขณะเดียวกันเสนอให้ถอดรหัสสินค้าออกจากขอบเขตของ EUDR อาทิ หนังกบ หนังกวางและหนังโค รวมถึงยางหล่อดอก

4.4 การรับฟังความคิดเห็นและกรอบเวลา

ร่าง delegated act เปิด public feedback ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2569 หลังจากนั้น คมธ. ยุโรป จะวิเคราะห์ข้อเสนอแนะหารือกับรัฐสมาชิก และพิจารณาว่าจำเป็นต้องปรับแก้ร่างเพิ่มเติมหรือไม่ ก่อนที่ คมธ. ยุโรป จะให้การรับรองร่างดังกล่าว และส่งต่อให้สภายุโรปและคณะมนตรีแห่งรัฐตรวจสอบพิจารณาซึ่งใช้เวลา ตรวจสอบตามปกติประมาณ 2 เดือน

5. Trade facilitation tools และ infographic

ในที่ประชุมมีการกล่าวถึงเครื่องมือสนับสนุนเพิ่มเติม อาทิ เว็บไซต์และ EUDR supply chain infographic ซึ่งได้รับการปรับปรุงเป็น version 4 เพื่อสะท้อนการแก้ไข EUDR เมื่อเดือนธันวาคม 2568 เอกสารนี้แยกบทบาท ระหว่าง upstream operators และ downstream operators ให้ชัดเจนขึ้น รวมถึงอธิบายข้อกำหนดใหม่ของ micro and small primary operators โดยใช้แนวทาง scenario-based ผ่าน 9 supply chain scenarios ครอบคลุมสินค้าโภคภัณฑ์ต่าง ๆ

ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายเห็นว่า EUDR simplification April package ยังมีลักษณะเป็นการชี้แจงแนวทางปฏิบัติและการตีความเพิ่มเติม มากกว่าการลดภาระเชิงโครงสร้างอย่างแท้จริง โดยเฉพาะภาคธุรกิจบางกลุ่มเห็นว่า แม้ คมธ. ยุโรป จะปรับปรุง FAQs และ Guidance เพื่อเพิ่มความชัดเจน แต่ยังไม่สามารถแก้ไขข้อกังวลเรื่อง legal certainty ได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากบางประเด็นยังต้องอาศัยการหารือกับ competent authorities เป็นรายกรณี และอาจนำไปสู่การตีความหรือการบังคับใช้ที่แตกต่างกันระหว่างรัฐสมาชิก นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนตั้งข้อสังเกตว่า การชี้แจงเพิ่มเติมในบางประเด็น อาทิ Annex I, legality requirements, plot definition, substantiated concerns และระบบสารสนเทศอาจยังไม่เพียงพอ หรืออาจก่อให้เกิดคำถามใหม่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติจริงของ operators ในห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นการบังคับใช้ EUDR
- 2) คมธ.ยุโรป (DG ENV) ยืนยันว่า จะไม่เปิดแก้ไขกฎหมายหลักของ EUDR และไม่มีแผนดำเนินการดังกล่าว โดยการปรับปรุงครั้งนี้ดำเนินการผ่าน Guidance และ FAQs ซึ่งไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยชี้แจงแนวทางปฏิบัติ และสนับสนุนการตีความและการบังคับใช้ที่สอดคล้องกันมากขึ้น ทั้งนี้ คมธ. ยุโรป จะยังหารือกับ competent authorities และรัฐสมาชิกอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนและหลัง EUDR เริ่มผลใช้บังคับ
- 3) Repositories: ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขอความชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการ ระยะเวลา และช่องทางติดต่อสำหรับการส่งข้อมูลเข้าสู่ repositories โดย คมธ.ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า ยังอยู่ระหว่างการเตรียมระบบรองรับ และ governance ของ repositories ทั้งสองประเภท และจะเชิญกลุ่มประเทศที่สามและ stakeholders ที่เกี่ยวข้องให้รวบรวมและแบ่งปันข้อมูล เพื่อให้การจัดทำ repositories มีความครบถ้วนมากขึ้น ทั้งนี้ legality repository จะรวบรวมข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิตซึ่งจัดส่งโดยหน่วยงานของประเทศนั้น ๆ และข้อมูลใน repositories จะไม่ถือเป็นการประเมิน การรับรอง หรือการยืนยันความถูกต้องโดย คมธ. ยุโรป หรือ competent authorities ของรัฐสมาชิก
- 4) Information System: มีประเด็นเกี่ยวกับ contingency measures สำหรับกรณีระบบขัดข้องหรือไม่พร้อมใช้งานโดยไม่คาดหมาย คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่าประเด็นดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการจัดทำแนวปฏิบัติ และจะเป็นส่วนหนึ่งของ implementing act ว่าด้วย IT System ขณะเดียวกัน คมธ. ยุโรป (DG ENV) ระบุว่า voluntary grouping feature จะมีข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากต้องคำนึงถึงภาระการรับส่งข้อมูลและความเสถียรของระบบสารสนเทศ
- 5) Dual role (Tyres Europe): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า กรณีการนำเข้าสินค้าและจำหน่ายต่อในสภาพเดิมโดยไม่มีการแปรรูปเพิ่มเติม ไม่ถือเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการมีสองสถานะ (dual role) แต่เป็นกระบวนการเดียวที่เกี่ยวข้องกับการนำสินค้านั้นเข้าสู่ตลาดอียู แตกต่างจากกรณีที่มีการนำเข้าสินค้าแล้วนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ปลายน้ำก่อนนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเข้าสู่ตลาดอีกครั้ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดสถานะที่แตกต่างกันภายใต้ EUDR ได้ ส่วนกรณีการผลิตภายในอียู อาทิ ไม้ยืนต้น (standing timber) การพิจารณาว่าสินค้านำเข้าสู่ตลาดเมื่อใดต้องอ้างอิงแนวคำพิพากษาของศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรปซึ่งให้ความสำคัญกับการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ์ในทรัพย์สินไม่ใช่ขั้นตอนการเก็บเกี่ยว (harvesting)
- 6) Substantiated concerns (ECA, CEPI): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า หน้าที่ดังกล่าวไม่ใช่ proactive obligation และไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดตั้ง grievance mechanisms โดย substantiated concerns ต้องเป็นข้อกังวลที่มีเหตุผลตั้งอยู่บนข้อมูลที่ objective และ verifiable และต้องเชื่อมโยงโดยตรงกับ business operations ของ operator หรือ trader รายที่เกี่ยวข้อง ไม่ใช่เพียงรายงานข่าวทั่วไปหรือข้อมูลกว้าง ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศใดประเทศหนึ่ง
- 7) Geolocation ใน low-risk countries (US, Canada): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ย้ำว่า co-legislators ไม่ได้กำหนด zero-risk category และประเด็น geolocation ยังคงเป็นข้อกำหนดหลักของ EUDR แม้สำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำก็ตาม เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานอาจเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต และข้อมูลดังกล่าว

จำเป็นต่อการประเมินความเสี่ยงและตรวจสอบ legality หากพบความเสี่ยงในภายหลัง อย่างไรก็ตาม low-risk category มีแนวทางที่ผ่อนปรนกว่ากลุ่มประเทศอื่นอยู่แล้ว

8) Legality documentation (US): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ไม่ได้ให้ตัวอย่างเอกสารที่ตายตัวสำหรับ low-risk countries เนื่องจากประเทศในกลุ่มดังกล่าวมีระบบกฎหมายและเอกสารที่แตกต่างกันมาก จึงยึดหยุ่นให้ operators เลือกรหัสหรือหลักฐานที่เหมาะสมและตรวจสอบได้ โดย Guidance จะให้แนวทางเบื้องต้นเกี่ยวกับประเภทเอกสารที่อาจเป็นประโยชน์ และ repositories จะช่วยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลในประเด็นนี้

9) ประเด็นการถอดหนังสัตว์ (Leather) ออกจากขอบเขตผลิตภัณฑ์: กลุ่มสิ่งแวดล้อม (Earthsight และ ClientEarth) แสดงความกังวล เนื่องจากเห็นว่าหนังสัตว์ยังมีส่วนเชื่อมโยงกับการตัดไม้ทำลายป่าและมีร่องรอยผลกระทบด้านการตัดไม้ทำลายป่า (deforestation footprint) ในระดับสูง ขณะที่นิวซีแลนด์และออสเตรเลีย สนับสนุนการถอดหนังสัตว์ หนังฟอก และหนังโค (hides, skins and leather of cattle) ออกจากขอบเขตของ EUDR โดยให้เหตุผลว่า หนังสัตว์เป็นผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมการผลิตเนื้อโค มีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่า เนื้อสัตว์อย่างมาก และมีห่วงโซ่อุปทานที่ซับซ้อน คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า การพิจารณาดังกล่าวตั้งอยู่บนหลักความได้สัดส่วน (proportionality) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง (feasibility) ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน (value chain complexity) และสัดส่วนมูลค่าทางเศรษฐกิจของหนังสัตว์เมื่อเทียบกับเนื้อสัตว์ในอุตสาหกรรมโค

10) Mass balance (DONAU SOJA): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า mass balance ที่กล่าวถึงใน FAQs หมายถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดไม่ทราบแน่ชัดหรือไม่สามารถยืนยันได้ว่าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าหรือขอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่สามารถนำเข้าสู่ตลาดได้อยู่ได้ภายใต้ EUDR อย่างไรก็ตาม การผสมสินค้า โดยเฉพาะ commodities ที่ซื้อ-ขายเป็นปริมาณมากระหว่างทางในห่วงโซ่อุปทาน ยังสามารถเกิดขึ้นได้ในบางกรณี โดยมีคำชี้แจงเพิ่มเติมใน FAQs ข้อ 1.17 และ 1.18

11) ประเด็น simplified declaration สำหรับเกษตรกรรายย่อย: สมาคมเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรแห่งยุโรป (Copa-Cogeca) แสดงความกังวลว่า รัฐสมาชิกอาจไม่ได้ดำเนินการยื่นข้อมูลแทนเกษตรกรรายย่อยในทางปฏิบัติ และระบบสารสนเทศอาจยังมีความซับซ้อนเกินไปสำหรับเกษตรกรรายย่อย (micro farmers) ซึ่งโดยทั่วไปอาจไม่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีหรือหน่วยงานด้าน IT สนับสนุน คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า การให้รัฐสมาชิก หน่วยงานระดับภูมิภาค หรือสหกรณ์ดำเนินการแทนเกษตรกรเป็นเพียงทางเลือก (possibility) ไม่ใช่ภาระหน้าที่ ทั้งนี้ คมธ. ยุโรป อยู่ระหว่างปรับปรุง user interface และความง่ายในการใช้งาน (user-friendliness) ของระบบอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถใช้งานได้สะดวกขึ้น

12) Benchmarking และ negligible risk category: ในประเด็นดังกล่าว หลายประเทศ อาทิ แคนาดา สหรัฐฯ อาร์เจนตินา และนิวซีแลนด์ เรียกร้องให้ คมธ. ยุโรป พิจารณาจัดทำ negligible risk category หรือทบทวนการจัดระดับความเสี่ยงของประเทศใหม่ อย่างไรก็ตาม คมธ. ยุโรป ยืนยันว่าไม่มีแผนเปิดแก้ไขกฎหมายหลักเพื่อสร้าง category ดังกล่าว เนื่องจากคณะมนตรีแห่งรัฐและสภายุโรป (co-legislators) เคยพิจารณาและปฏิเสธแนวคิดนี้มาแล้วหลายครั้ง อีกทั้งยังมีความเสี่ยงที่ผู้ประกอบการอาจเปลี่ยนเส้นทางการค้าหรือปรับโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานเพื่อหลีกเลี่ยงข้อกำหนดของ EUDR (circumvention) ทั้งนี้ คมธ. ยุโรป จะยังติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลใหม่เพื่อประกอบการทบทวน benchmarking ในอนาคต แต่จะยังไม่ดำเนินการก่อนวันที่ EUDR เริ่มมีผลใช้บังคับในรอบปัจจุบัน

13) Certification schemes (GPSNR, IUCN, Argentina): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า EUDR ไม่ได้เป็นระบบที่ให้การรับรองสินค้าโดยอาศัย certification schemes เป็นหลัก แต่เป็นระบบที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะ (due diligence) ด้วยตนเอง ดังนั้น การที่สินค้าหรือผู้ประกอบการใช้ certification scheme ใด ๆ ไม่ได้หมายความว่า จะได้รับการยอมรับโดยอัตโนมัติ หรือถือปฏิบัติตาม EUDR แล้ว อย่างไรก็ตาม certification schemes ทั้งจากยุโรปและประเทศที่สามารถใช้เป็นข้อมูลหรือหลักฐานประกอบการทำ due diligence ได้ และ repository ที่ คมธ. ยุโรป จะจัดทำขึ้นจะช่วยให้ operators และ competent authorities เห็นและเข้าถึงข้อมูลของ schemes เหล่านี้ได้ง่ายขึ้น

14) Timeline ของ product codes ใหม่ (CEFIC, Cisco): คมธ. ยุโรป (DG ENV) ชี้แจงว่า product codes ใหม่ที่ถูกเพิ่มเข้าสู่ Annex I จะใช้กรอบเวลาการบังคับใช้ตามที่กำหนดไว้ในเดือนธันวาคม 2569 อย่างไรก็ตาม การกำหนด differentiated transition timing สำหรับสินค้าใหม่บางรายการเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ตามกฎหมาย

และ stakeholders สามารถเสนอความเห็นในประเด็นดังกล่าวผ่าน public feedback period ของ Draft Delegated Act

15) Cost savings methodology (New Zealand, FEFAC): นิวซีแลนด์และ FEFAC ตั้งข้อสังเกตว่าการประเมินของ คมธ. ยุโรป เกี่ยวกับการลดต้นทุนการปฏิบัติตาม EUDR อาจยังไม่สะท้อนต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงอย่างครบถ้วน เนื่องจากอาจอาศัยแบบจำลองและสมมติฐานมากกว่าข้อมูลจากการดำเนินงานจริง โดยเฉพาะต้นทุนของผู้ประกอบการจากประเทศที่สาม และภาคธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ใน product scope โดยตรงแต่ได้รับผลกระทบจากข้อกำหนดในห่วงโซ่อุปทาน อาทิ ภาคอาหารสัตว์

16) ความสม่ำเสมอของวิธีการประเมินใน Draft Delegated Act: อินโดนีเซียตั้งข้อสังเกตว่า การใช้วิธีการประเมินของ คมธ. ยุโรป ในร่างกฎหมายลำดับรองอาจยังไม่สม่ำเสมอระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะกรณีที่ คมธ. ยุโรป เสนอเพิ่มอนุพันธ์น้ำมันปาล์มบางประเภท (palm oil derivatives) และกาแฟสำเร็จรูปที่ละลายน้ำได้ (soluble coffee) เข้าสู่ขอบเขตของ EUDR โดยอ้างเหตุผลเรื่องความต่อเนื่องของห่วงโซ่อุปทาน (supply chain continuity) และความเสี่ยงของการย้ายผลกระทบด้านการตัดไม้ทำลายป่าไปยังพื้นที่อื่น (relocation risk) ขณะที่หนังสัตว์ (leather) กลับถูกเสนอให้ถอดออกจากขอบเขตของกฎหมาย แม้จะมีผลประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเมินได้ (estimated environmental benefits) และร่องรอยผลกระทบด้านการตัดไม้ทำลายป่า (deforestation footprint) สูงกว่า ทั้งนี้ คมธ. ยุโรปย้ำว่า จะใช้วิธีการประเมินที่เผยแพร่ใน Staff Working Document เป็นกรอบในการพิจารณาสินค้าและภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมและสม่ำเสมอ

บันทึกการประชุมโดย น.ส. อีวรา ชิตจ้อย
เจ้าหน้าที่ IMEU
คณะผู้แทนไทยประจำสหภาพยุโรป

การปรับปรุงแนวปฏิบัติและคำถามที่พบบ่อยที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิต/ผู้ส่งออกในประเทศ non-EU

เอกสารแนวปฏิบัติ (Guidance Document) และคำถามที่พบบ่อย (FAQ) ฉบับปรับปรุงได้จัดกลุ่มคำชี้แจงเพิ่มเติมออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) การผ่อนปรนเพิ่มเติมสำหรับผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ (2) การผ่อนปรนสำหรับผู้ประกอบการชั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก รวมถึงการยื่นคำแถลงโดยผู้แทนที่ได้รับอนุญาต และ (3) การลดความซับซ้อนของหน้าที่ด้านการตรวจสอบสถานะ โดยเฉพาะสำหรับการค้ากับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ

1) การผ่อนปรนเพิ่มเติมสำหรับผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ (Further relief for the downstream supply chain)

เอกสารแนวทางปฏิบัติและคำถามที่พบบ่อยฉบับใหม่ได้ชี้แจงแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการและผู้ค้าในช่วงถัดไปของห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ โดยมุ่งลดภาระในการตรวจสอบข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน และกำหนดขอบเขตหน้าที่ให้สอดคล้องกับสถานะของผู้ประกอบการแต่ละประเภท ดังนี้

- ผู้ประกอบการหรือผู้ค้ารายแรกในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ (first downstream operator or trader) ในกรณีที่ผู้ค้าโดยตรงของผู้ประกอบการหรือผู้ค้าในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำเป็นผู้ประกอบการต้นทาง (upstream operator) ผู้ประกอบการหรือผู้ค้าดังกล่าวจะถือเป็นผู้ประกอบการหรือผู้ค้ารายแรกในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำและต้องรวบรวมและเก็บรักษาหมายเลขอ้างอิงของคำแถลงการตรวจสอบสถานะ (DDS reference number) หรือรหัสประจำคำแถลงของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม หน้าที่ดังกล่าวเป็นหน้าที่ในลักษณะเชิงรับ (passive obligation) กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือร้องขอหมายเลขอ้างอิงดังกล่าวในเชิงรุก หากผู้ประกอบการหรือผู้ค้าดำเนินการโดยสุจริต และไม่ได้รับหมายเลขอ้างอิงหรือรหัสประจำคำแถลงจากผู้ค้า โดยตรง ก็สามารถสันนิษฐานได้ว่าผู้ค้าดังกล่าวมีผู้ประกอบการต้นทาง ทั้งนี้ หน้าที่ของผู้ประกอบการหรือผู้ค้ากลุ่มนี้จะจำกัดอยู่ที่การรวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลของผู้ค้าทางธุรกิจโดยตรงตามปกติ อาทิ ชื่อ ที่อยู่ และอีเมล และไม่ก่อให้เกิดหน้าที่เชิงรุกในการสืบค้นข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน

- ผู้ประกอบการหรือผู้ค้าที่ได้รับข้อมูลซึ่งการไม่ปฏิบัติตาม EUDR หากผู้ประกอบการหรือผู้ค้าในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำได้รับข้อมูลที่บ่งชี้ถึงความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตาม EUDR หรือได้รับข้อกังวลที่มีเหตุผลรองรับ (substantiated concerns) ผู้ประกอบการหรือผู้ค้าดังกล่าวมีหน้าที่แจ้งหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและดำเนินการตามความเหมาะสมบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับ อย่างไรก็ตาม หน้าที่ดังกล่าวเป็นหน้าที่ในลักษณะเชิงตอบสนองต่อข้อมูลที่ได้รับเท่านั้น มิได้ก่อให้เกิดหน้าที่เชิงรุกในการตรวจสอบหรือสืบค้นข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน

- กรณีการนำสินค้ากลับเข้ามาใหม่ หรือ re-imports การนำผลิตภัณฑ์กลับเข้ามาใหม่ถือเป็นกิจกรรมในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ หากผู้นำเข้าสามารถแสดงหลักฐานได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปเคยถูกวางจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปมาก่อนแล้ว หรือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากสินค้าที่เคยถูกวางจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปมาก่อน ในกรณีดังกล่าว ผู้นำเข้าจะถือเป็นผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ (downstream operator) และสามารถใช้หมายเลขอ้างอิงของคำแถลงการตรวจสอบสถานะเดิมในขั้นตอนศุลกากรได้

- ผู้ประกอบการในช่วงถัดไปที่ไม่ใช่ SMEs (Non-SME downstream) ผู้ประกอบการหรือผู้ค้าในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำที่ไม่ใช่ SMEs มีหน้าที่ดำเนินการเมื่อได้รับข้อมูลที่บ่งชี้ถึงความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตาม EUDR หรือได้รับข้อกังวลที่มีเหตุผลรองรับ โดยเอกสารแนวปฏิบัติและคำถามที่พบบ่อยได้ชี้แจงแนวทางที่ผู้ประกอบการหรือผู้ค้ากลุ่มดังกล่าวสามารถใช้ตรวจสอบได้ว่ามีการดำเนินการตรวจสอบสถานะ (due diligence) แล้วหรือไม่ ทั้งนี้ วิธีการดำเนินการอาจแตกต่างกันไปตามลักษณะและระดับของข้อมูลที่ได้รับ

- กรณีบริษัทมีบทบาทสองสถานะ หากบริษัทเดียวกันนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปแปรรูปก่อนจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรป บริษัทนั้นจะถือว่าเป็นบทบาทสองสถานะคือเป็นทั้งผู้ประกอบการ (operator) และผู้ประกอบการรายแรกในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำ (first downstream operator)

- กรณีส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มี DDS หรือคำแถลงแบบผ่อนปรนอยู่แล้ว ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานปลายน้ำที่ส่งออกผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายใต้ DDS หรือคำแถลงแบบผ่อนปรนที่มีอยู่แล้ว จะได้รับยกเว้นจาก

หน้าที่ในการยื่นหมายเลขอ้างอิงหรือรหัสประจำค่าแปลงต่อหน่วยงานศุลกากรในขั้นตอนการส่งออก โดยสามารถใช้รหัสใบรับรอง TARIC เฉพาะแทนได้

- กรณีห่วงโซ่อุปทานโค (cattle supply) ในห่วงโซ่อุปทานโค บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลรายแรก ที่วางจำหน่ายโคมีชีวิตในตลาดสหภาพยุโรปถือเป็นผู้ประกอบการต้นทาง (upstream operator) ส่วนผู้ขายโคมีชีวิต รายถัดไปทั้งหมดถือเป็นผู้ค้า (traders) จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะ หรือยื่นคำแถลงการตรวจสอบสถานะหรือคำแถลงแบบผ่อนปรนเอง

2) การผ่อนปรนสำหรับผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก (Further relief for Micro or Small Primary Operators and declarations by authorised representatives)

- การยื่นคำแถลงแบบผ่อนปรนเพียงครั้งเดียว (one-time simplified declaration) ผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก¹ มีหน้าที่เพียงยื่นคำแถลงแบบผ่อนปรนครั้งเดียวในระบบสารสนเทศ EUDR เท่านั้น แทนการยื่นคำแถลงการตรวจสอบสถานะ (DDS) ในระบบสารสนเทศทุกครั้งที่น่าผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาด หรือส่งออก

- การใช้ข้อมูลที่ตั้งแบบง่ายแทนพิกัดภูมิศาสตร์ ผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าวสามารถใช้ที่อยู่ทางไปรษณีย์แทนข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ได้ หากที่อยู่นั้นสามารถเชื่อมโยงกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดินได้อย่างชัดเจน หรือในกรณีของโค สามารถเชื่อมโยงกับสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องได้ นอกจากนี้ เอกสารยืนยันชี้แจงว่า อาจใช้ข้อมูลทะเบียนที่ดินหรือข้อมูลเทียบเท่าอื่น ๆ ที่สามารถระบุแปลงที่ดินหรือสถานประกอบการแทนข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ได้

- การยื่นข้อมูลโดยผู้แทนที่ได้รับอนุญาต ผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก (Micro or small primary operators) สามารถให้ผู้แทนที่ได้รับอนุญาต อาทิ หน่วยงานรัฐระดับชาติหรือระดับภูมิภาค สมาคม สหกรณ์ หรือกลุ่มผู้ผลิต ยื่นข้อมูลแทนตนได้ นอกจากนี้ หากสหกรณ์เป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเองและนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป สหกรณ์อาจถือเป็นผู้ประกอบการภายใต้ EUDR ได้ ในกรณีเช่นนี้ สหกรณ์อาจเป็นผู้ยื่น DDS เพียงฉบับเดียวแทนสมาชิก หรือหากสหกรณ์มีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก ก็อาจยื่นคำแถลงแบบผ่อนปรนเพียงฉบับเดียวได้

3) การลดความซับซ้อนของหน้าที่ด้านการตรวจสอบสถานะ โดยเฉพาะสำหรับการค้ากับประเทศ ความเสี่ยงต่ำ² (Simplifications of due diligence obligations, in particular for trade with low-risk Countries)

- เอกสารแนวทางปฏิบัติฉบับปรับปรุงได้ให้คำชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ด้านการตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะกรณีการใช้กระบวนการตรวจสอบสถานะแบบผ่อนปรน และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิตตามมาตรา 2(40) และมาตรา 9(1)(h) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

¹ มีการกำหนดผู้ที่เข้าข่ายได้รับประโยชน์จากระบบผ่อนปรน บริษัทขนาดใหญ่อาจเข้าข่ายเป็นผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็กได้หากสามารถแสดงให้เห็นว่าส่วนงานทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสินค้าโภคภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ภายใต้ EUDR มีคุณสมบัติตรงตามหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการขั้นต้นรายย่อยหรือรายเล็ก

² การจัดกลุ่มประเทศ คณะกรรมาธิการยุโรปจะจัดกลุ่มประเทศหรือพื้นที่ตามระบบเปรียบเทียบกับระดับความเสี่ยง โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ตามระดับความเสี่ยงของประเทศผู้ผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องภายใต้ EUDR ได้แก่

- ประเทศความเสี่ยงสูง (High-Risk) หมายถึง ประเทศที่ผลการประเมินชี้ว่ามีความเสี่ยงสูงต่อการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าในการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- ประเทศความเสี่ยงต่ำ (Low Risk) หมายถึง ประเทศที่ผลการประเมินชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำที่สินค้าโภคภัณฑ์ที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องจะละเมิดข้อกำหนดด้านการปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า
- ประเทศความเสี่ยงปานกลาง (Standard-Risk) หมายถึง ประเทศที่ไม่เข้าข่ายเป็นประเทศความเสี่ยงสูงหรือประเทศความเสี่ยงต่ำ

การจัดกลุ่มดังกล่าวมีผลต่อระดับการตรวจสอบภายใต้ EUDR โดยสินค้าที่ผลิตจากประเทศความเสี่ยงต่ำจะอยู่ภายใต้กระบวนการตรวจสอบที่ไม่ซับซ้อนเท่าประเทศความเสี่ยงสูง และหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกสหภาพยุโรปจะตรวจสอบผู้ประกอบการในสัดส่วนที่น้อยกว่า ขณะที่สินค้าจากประเทศความเสี่ยงสูงจะอยู่ภายใต้การตรวจสอบที่เข้มข้นกว่า ทั้งในด้านผู้ประกอบการและปริมาณสินค้าที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การจัดกลุ่มประเทศดังกล่าวมิได้เป็นมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าจากประเทศใดประเทศหนึ่งหรือสินค้าโภคภัณฑ์ประเภทใดโดยเฉพาะ

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2568 คณะกรรมาธิการยุโรปได้ประกาศรายชื่อประเทศที่ได้รับการจัดกลุ่มความเสี่ยงภายใต้ EUDR ซึ่งประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศ “ความเสี่ยงต่ำ” (Low Risk) ซึ่งหมายความว่าประเทศไทยมีระดับความเสี่ยงต่ำในการผลิตสินค้าเกษตรที่อาจเกี่ยวข้องกับ การตัดไม้ทำลายป่า ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยที่ส่งออกสินค้าเกษตรกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เช่น โกโก้ กาแฟ ปาล์มน้ำมัน ถั่วเหลือง ไม้ และยาง สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR ได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะในด้านการตรวจสอบย้อนกลับและการจัดทำเอกสาร

- ผู้ประกอบการที่จัดหาสินค้าจากประเทศหรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่ำ ไม่จำเป็นต้องดำเนินการประเมินความเสี่ยงหรือใช้มาตรการลดความเสี่ยงเพิ่มเติม เว้นแต่จะมีข้อมูลบ่งชี้ถึงความเสี่ยงของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR

- ผู้ประกอบการชั้นต้นรายย่อยและรายเล็ก (micro and small primary operator) ที่จัดหาวัตถุดิบจากประเทศความเสี่ยงต่ำ ไม่จำเป็นต้องประเมินความเสี่ยงเพิ่มเติม เว้นแต่จะพบความเสี่ยงเฉพาะกรณี นอกจากนี้ เอกสารแนวทางปฏิบัติยังเปิดให้ผู้ประกอบการใช้แนวทางการรวบรวมข้อมูลแบบเป็นลำดับขั้น (tiered approach) โดยเริ่มจากการพิจารณาข้อมูลที่มีอยู่และข้อมูลจากฐานข้อมูลกลางของคณะกรรมการยุโรปก่อน หากพบว่าความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำมาก ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม แต่หากการตรวจสอบเบื้องต้นพบข้อมูลที่บ่งชี้ว่าสินค้าหรือแหล่งผลิตอาจไม่เป็นไปตามกฎระเบียบ EUDR ผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมและรวบรวมหลักฐานประกอบอย่างละเอียดมากขึ้น

จัดทำข้อมูลโดย น.ส. อีวรา ซิตจ็ย
เจ้าหน้าที่ IMEU
คณะผู้แทนไทยประจำสหภาพยุโรป

ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการจัดทำคลังข้อมูลกฎหมายและระบบรับรองมาตรฐานสินค้า EUDR ของประเทศผู้ผลิต

ตามรายงานทบทวนการลดความซับซ้อนของกฎระเบียบ EUDR ของสหภาพยุโรป¹ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2569 ในรายงานได้ระบุถึงแผนการจัดทำคลังข้อมูลกฎหมายของประเทศผู้ผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องภายใต้ EUDR (repositories of legislation of countries producing relevant EUDR products and certification) และคลังข้อมูลระบบการรับรองมาตรฐานหรือระบบตรวจสอบโดยบุคคลที่สามอื่น ๆ (third-party verified schemes) ที่ใช้กับสินค้าภายใต้ EUDR เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและการประเมินความถูกต้องตามกฎหมาย มีรายละเอียด ดังนี้

1. คลังข้อมูลกฎหมายของประเทศผู้ผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องภายใต้ EUDR

จากข้อกำหนดภายใต้ EUDR ที่ให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องพิสูจน์ว่า สินค้าโภคภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องได้ผลิตขึ้นตาม “กฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิต” และต้องจัดทำกระบวนการตรวจสอบสถานะ (due diligence) เพื่อประเมินความเสี่ยงก่อนวางจำหน่ายสินค้าในตลาดสหภาพยุโรป อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ ประเทศผู้ผลิตแต่ละประเทศมีกฎหมายภายใน ระบบเอกสาร และมาตรฐานการรับรองที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ผู้ประกอบการและหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของรัฐบาลอาจต้องพิจารณาข้อมูลจากหลายแหล่งและหลายระบบ ประกอบกันในการตรวจสอบสถานะ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมาธิการยุโรปจึงมีแผนจะจัดตั้งคลังข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

- 1) คลังข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิต ตามมาตรา 2(40) ของ EUDR (Repository listing relevant legislation of the country of production)
- 2) คลังข้อมูลระบบการรับรองมาตรฐานที่ใช้กับสินค้าโภคภัณฑ์ภายใต้ EUDR (EUDR repository on certification schemes applicable to EUDR-relevant commodities)

ในการดำเนินงานดังกล่าว คณะกรรมาธิการยุโรปมีแผนจัดตั้งแพลตฟอร์มออนไลน์หรือเว็บไซต์กลาง สำหรับรวบรวมข้อมูลของคลังข้อมูลทั้งสองประเภท โดยประเทศ non-EU และเจ้าของระบบการรับรองมาตรฐานจะสามารถจัดส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบตามรูปแบบมาตรฐานที่คณะกรรมาธิการยุโรปกำหนด เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความสอดคล้องกันและสามารถนำไปใช้ประกอบการปฏิบัติตาม EUDR ข้อมูลดังกล่าวจะครอบคลุมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดด้านความถูกต้องตามกฎหมาย (legality) และกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิต² (relevant legislation of the country of production) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับระบบการรับรองมาตรฐานที่อาจใช้ประกอบการประเมินความเสี่ยงและกระบวนการตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการ

¹เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2569 คณะกรรมาธิการยุโรปได้เผยแพร่รายงานทบทวนการลดความซับซ้อนของกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (EU Regulation on Deforestation-free products: EUDR) ของสหภาพยุโรป พร้อมเอกสารแนวทางปฏิบัติและร่างกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง (April Package) โดยเอกสารและร่างกฎหมายที่เผยแพร่ ประกอบด้วย (1) รายงานเสนอต่อสภายุโรปและคณะมนตรียุโรป (2) เอกสารแนวทางปฏิบัติและคำตามที่ทบทวนฉบับปรับปรุง (3) ร่างกฎหมายลำดับรองว่าด้วยขอบเขตผลิตภัณฑ์ภายใต้กฎหมาย EUDR และ (4) ร่างกฎหมายลำดับรองเพื่อการบังคับใช้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศ

² Article 2(40) For the purposes of this Regulation, the following definitions apply: ‘relevant legislation of the country of production’ means the laws applicable in the country of production concerning the legal status of the area of production in terms of:

- a) land use rights;
- b) environmental protection;
- c) forest-related rules, including forest management and biodiversity conservation, where directly related to wood harvesting;
- d) third parties’ rights;
- e) labour rights;
- f) human rights protected under international law;
- g) the principle of free, prior and informed consent (FPIC), including as set out in the UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples;
- h) tax, anti-corruption, trade and customs regulations.

โดยคณะกรรมการยุโรปมีแผนเปิดใช้งานคลังข้อมูลดังกล่าวก่อนที่ EUDR จะเริ่มมีผลใช้บังคับในเดือนธันวาคม 2569 โดยจะเชิญประเทศที่สามและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องร่วมจัดส่งข้อมูล เพื่อให้ระบบมีข้อมูลครบถ้วนและสามารถใช้เป็นแหล่งอ้างอิงกลางในการสนับสนุนการปฏิบัติตาม EUDR ต่อไป

คลังข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจและหน่วยงานผู้อำนาจ เนื่องจากจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นต่อกระบวนการตรวจสอบสถานะ และช่วยสนับสนุนการพิสูจน์การปฏิบัติตามมาตรา 9(1)(h)³ ดังนั้น การมีแหล่งข้อมูลกลางเพียงแห่งเดียวจะช่วยส่งเสริมความโปร่งใส และหลีกเลี่ยงการดำเนินงานซ้ำซ้อนระหว่างรัฐสมาชิก ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนทางปกครองที่เกี่ยวข้อง และช่วยให้การบังคับใช้กฎระเบียบในรัฐสมาชิกเป็นไปอย่างสอดคล้องกัน

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิต ตามมาตรา 2(40) (Relevant legislation of the country of production)

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องผลิตขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายของประเทศผู้ผลิต ให้พิจารณาจากกฎหมายของประเทศที่เป็นแหล่งที่มาของสินค้า (หรือในกรณีของผลิตภัณฑ์คือสินค้าโภคภัณฑ์ที่เป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์นั้น) ซึ่งครอบคลุมขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การจัดหา หรือการเปลี่ยนแปลงที่ดินที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีของปศุสัตว์คือการเลี้ยงในสถานประกอบการ

EUDR ใช้แนวทางที่ยืดหยุ่นโดยระบุขอบเขตของกฎหมายในหลายด้าน แต่ไม่ได้เจาะจงว่าต้องเป็นกฎหมายใดเป็นพิเศษ เพราะกฎหมายแต่ละประเทศมีความแตกต่างและอาจมีการแก้ไข อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 2(40) ของ EUDR จะต้องเกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของพื้นที่ผลิตเท่านั้น กล่าวคือการพิจารณาความเกี่ยวข้องของกฎหมายตามข้อกำหนดด้านความถูกต้องตามกฎหมายในมาตรา 3(b)⁵ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่ากฎหมายนั้นมีผลบังคับใช้ในกระบวนการผลิตหรือในห่วงโซ่อุปทานโดยทั่วไป แต่ขึ้นอยู่กับว่ากฎหมายเหล่านั้นส่งผลกระทบหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อสถานะทางกฎหมายของพื้นที่ที่ใช้ผลิตสินค้าเหล่านั้น

นอกจากนี้ การตีความมาตรา 2(40) ของ EUDR จะต้องพิจารณาร่วมกับวัตถุประสงค์ของ EUDR ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1(1)(a) และ (b) ซึ่งหมายความว่ากฎหมายใด ๆ ก็ถือว่าเกี่ยวข้อง หากเนื้อหาของกฎหมายนั้นเชื่อมโยงกับเป้าหมายในการหยุดยั้งการทำลายป่าและการเสื่อมโทรมของป่า ตามความมุ่งมั่นของสหภาพยุโรปที่จะแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

ทั้งนี้ ประเด็นข้อ (a) - (h) ของมาตรา 2(40) ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ซึ่งรายการต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างเพื่อประกอบการเข้าใจเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมทั้งหมด

- สิทธิในการใช้ที่ดิน รวมถึงกฎหมายว่าด้วยการเก็บเกี่ยว การผลิตบนที่ดิน หรือการบริหารจัดการที่ดิน
 - กฎหมายว่าด้วยการโอนที่ดิน โดยเฉพาะที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือป่าไม้
 - กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางที่ดิน
- การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการหยุดการทำลายป่าและป่าเสื่อมโทรม การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพ
 - กฎหมายว่าด้วยพื้นที่คุ้มครอง

³ Article 9 (1)(h) Operators shall collect information, documents and data which demonstrate that the relevant products comply with Article 3. For this purpose, the operator shall collect, organise and keep for five years from the date of the placing on the market or of the export of the relevant products the following information, accompanied by evidence, relating to each relevant product:

(h) adequately conclusive and verifiable information that the relevant commodities have been produced in accordance with the relevant legislation of the country of production, including any arrangement conferring the right to use the respective area for the purposes of the production of the relevant commodity.

⁴ Article 9 (1)(h) มีสาระสำคัญคือ ผู้ประกอบการต้องมีข้อมูล เอกสาร และหลักฐานที่เพียงพอ ตรวจสอบได้ และพิสูจน์ได้ว่าสินค้าโภคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องถูกผลิตขึ้นตามกฎหมายของประเทศผู้ผลิต

⁵ Article 3 (b) กำหนดว่าสินค้าจะไม่สามารถนำมาวางจำหน่ายในตลาดของสหภาพยุโรปหรือส่งออกจากสหภาพยุโรปได้ ยกเว้นผลิตขึ้นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ผลิต กล่าวคือ สินค้ามาจากกระบวนการผลิตที่ปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ของประเทศผู้ผลิต อาทิ กฎหมายที่ดิน แรงงาน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม ป่าไม้ และก๊าซ

- กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและการฟื้นฟูธรรมชาติ
- กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและอนุรักษ์สัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ
- กฎหมายว่าด้วยชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์
- กฎหมายว่าด้วยการพัฒนาที่ดิน
- กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ รวมถึงการบริหารจัดการป่าไม้และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำไม้
 - กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและอนุรักษ์ป่าไม้ และการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
 - กฎหมายต่อต้านการทำลายป่า
 - สิทธิในการทำไม้ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
- สิทธิของบุคคลภายนอก ซึ่งรวมถึงสิทธิการใช้ประโยชน์และความเป็นเจ้าของในที่ดินที่ใช้ผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ และสิทธิในที่ดินตามประเพณีของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังอาจรวมถึงสิทธิในที่ดินแบบเช่าช่วง สิทธิในผลผลิต หรือสิทธิเก็บกิน เป็นต้น
 - สิทธิแรงงานและสิทธิมนุษยชนที่กฎหมายระหว่างประเทศคุ้มครอง ซึ่งมีผลบังคับใช้กับบุคคลในพื้นที่การผลิตสินค้าโภคภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของ EUDR ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1(1) รวมทั้งสิทธิของชนเผ่าและชุมชนท้องถิ่น หากสิทธิเหล่านั้นมีผลบังคับใช้หรือปรากฏในกฎหมายของแต่ละประเทศ อาทิ สิทธิในที่ดิน อาณาเขต ทรัพยากร สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในสนธิสัญญาข้อตกลงหรือข้อตกลงสร้างสรรค์อื่น ๆ ระหว่างชนเผ่าพื้นเมืองกับรัฐ
 - หลักการให้ความยินยอมโดยเสรี ได้รับข้อมูลล่วงหน้า และการบอกแจ้ง (The principle of free, prior and informed consent: FPIC) รวมถึงตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples) โดยสามารถดูแนวทางเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำหลักการ FPIC ไปใช้ได้จากสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) ซึ่งระบุว่ารัฐต้องมีเป้าหมายในการได้รับความยินยอมก่อนเริ่มดำเนินการใด ๆ ดังต่อไปนี้:
 - การดำเนินโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิในที่ดิน อาณาเขต และทรัพยากรของชนเผ่าพื้นเมือง รวมถึงการทำเหมืองแร่และการใช้ประโยชน์หรือการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรอื่น ๆ
 - การโยกย้ายชนเผ่าพื้นเมืองออกจากที่ดินหรืออาณาเขตของตนเองโดยไม่ได้รับความยินยอมโดยเสรีและได้รับข้อมูลล่วงหน้า
 - การขูดรีดหรือการเยียวอื่นที่เหมาะสม หากที่ดินถูกยึด ครอบครอง หรือทำให้เสียหายโดยไม่ได้รับความยินยอมโดยเสรี ได้รับข้อมูล และการบอกแจ้งล่วงหน้าจากชนเผ่าพื้นเมืองซึ่งเป็นผู้ครอบครองที่ดินนั้น
- กฎระเบียบด้านภาษี การต่อต้านการทุจริต การค้า และศุลกากร
 - กฎหมายที่ใช้บังคับกับห่วงโซ่อุปทานที่เข้าสู่หรือออกจากสหภาพยุโรป จะถือว่ามีความเกี่ยวข้องหากกฎหมายเหล่านั้นมี ความเชื่อมโยงโดยตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบ หรือในกรณีของกฎหมายการค้าและศุลกากร หากกฎหมายเหล่านั้น เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับภาคส่วนการผลิตทางการเกษตรหรือไม่

จัดทำข้อมูลโดย น.ส. ธีวรา ชิตจ้อย
 เจ้าหน้าที่ IMEU
 คณะผู้แทนไทยประจำสหภาพยุโรป